

Μητροπολίτης Σερρών: Τα μάτια της ψυχής να τα στρέψουμε στην ταπεινή φάτνη

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης](#)

Να έχουμε στραμμένα τα μάτια της ψυχής μας προς την ταπεινή φάτνη και να παρακαλέσουμε τον Χριστό να μας επισκεφτεί και να μας σώσει αναφέρει μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών κ. Θεολόγος στο Χριστουγεννιάτικο μήνυμά του. Αναλυτικότερα αναφέρονται τα εξής: “Άγαπητοί μου άδελφοί, Τό ανέκφραστο μυστήριο τῆς ἐν χρόνῳ γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ φωτίζει καί πάλι χαρμόσυνα τήν ζωή μας. Ὁ οὐρανοδρόμος καί φωτολαμπῆς ἀστέρας μᾶς προ-σκαλεῖ νά ὁδεύσουμε νοερῶς στήν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαί-ας, ὅπου «ὁ Χριστός γεννᾶται», γιά νά προσκυνήσουμε τό «ἐν τῇ φάτνῃ ἐσπαργανωμένον θεῖον Βρέφος» (Λκ. 2,12). «Μη-τρόπολη τῶν ἐορ-τῶν», ὀνομάζει τά ἅγια Χριστούγεννα ὁ θεῖος Ἰωάν-νης ὁ Χρυσόστομος, «γε-νέθλι-ο ἡ-μέρα τῆς ἀνθρωπότητος, καί κοινή ἐορτή πάσης τῆς κτίσεως» ὁ Μέγας Βασίλειος, «ἐορτή τῆς ἀναδη-μιουργίας» καί «σεισμόν γῆς» ὁ ἱερός Γρη-γόριος ὁ Θεολόγος. Ἡ ἐκ τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου γέννησις τοῦ Κυρίου μας συνιστᾷ, τό μέγα καί μόνο «καινό ὑπό τόν ἥλιον» γεγονός, τό θαῦμα τῆς ἀπειροδυνάμου ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ, «τό μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον» (Α΄ Τιμ. 3,16), τοῦ ὁποῦ οἱ διαστάσεις ξεπερνοῦν τόν χρόνο καί τέμνουν τήν ἀνθρωπίνη ἱστορία. Ὁ μονογενῆς Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Εἷς τῆς Παναγίας Τριάδος, εὐδοκία τοῦ Πατρός καί συνεργία τοῦ

Ἁγίου Πνεύματος, «δι' ἡμᾶς καί διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν» γίνεται υἱὸς τοῦ ἀν-θρώπου, «ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν» (Γαλ. 4,5). Ἐκεῖνος ἐνηνθρώπησε ὥστε ἐμεῖς νὰ γίνουμε κατὰ χά-ριν θεοί. Ἐκεῖνος ἐπτώχευσεν ὥστε ἐμεῖς νὰ πλουτίσουμε, πλουτισμὸν θεογνωσίας καί ζωῆς. Ὁ Κύριός μας, μέ τὴν γέννησή Του ἀναπλάθει τὸν ἄνθρωπο, ἀναδημιουργεῖ φιλόστοργα τὴν δια-φθαρεῖσα ἀπὸ τὴν ἁμαρτία φύση μας, φωτίζει ὁ-λόκληρη τὴν κτίση, ὁρατὴ καί ἀόρατη.

Τὰ ἅγια Χριστοῦγεννα μᾶς φανερώνουν τὸ μυστήριον τῆς ἐλευθέρως προσφερομένης, διακριτικῆς καί εὐρύχωρης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο. Αὐτὴ ἡ θεία ἀγάπη γεφύρωσε τὰ διεστῶτα. Σή-μερα ὁ ὑπέρχρο-νος καί αἰώνιος Θεὸς εἰσοδεῖ κενωτικῶς μέσα στὸν ἱστορικό χρόνο γιὰ νὰ χαρίσει στὸν ἄνθρωπο πληρότητα ζωῆς καί προοπτικὴ σωτηρίας καί αἰωνιότητος. Τὸ μέγα θαῦμα τῶν αἰώνων, ἡ ὑπέρλογος, ἐκ τῆς ἁγίας Παρ-θένου, γέννησις τοῦ Κυρίου μας, πού συνιστᾷ τὸν πυρῆνα τοῦ Εὐαγγελι-κοῦ κηρύγματος, ξεπερνᾷ σέ μεγαλεῖο καί θάμβος πάντα «ὅσα ἐποίησεν ὁ Κύριος». Ὑπερβαίνει ἀκόμη καί αὐτὸ τὸ θαῦμα τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. Τότε ὁ Θεὸς δημιουργεῖ ἀπὸ τὸ μηδέν «δι' ἄκραν ἀγαθότητα» τὸν ἀόρατο καί ὁ-ρατὸ κόσμον. Τώρα ὁ Ἰδιος «ταπεινούμενος δι' εὐσπλαγχνίαν» γίνεται δη-μιούργημα. Ὁ Δημιουργὸς γίνεται δημιούργημα καί ὁ Κτίστης κτῖσμα. Τί μεγαλύτερο καί ἁγιώτερο εἶδε ποτέ ὁ κόσμος; Τὸ αἰώνιο καί ἀ-νέσπερο ζωαρχικὸ Φῶς, πού φωτίζει κάθε ἄνθρωπο πού ἔρχεται στὸν κόσμον (Ἰω. 1,9), ἔλαμψε σωματικῶς μέσα στὴν ἀχλύ τῆς ἀνθρωπίνης ιστορί-ας χαρίζοντας ἀπλώ-χερα ἐλπίδα, παρηγοριά, δύναμη, εἰρήνη, χαρά, ἁγία-σμό, ζωή, θεία υἰοθεσία (Ἰω. 1,12-13), στὸν «ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου» διαβιοῦντα ἄνθρωπο. Δέν ἔρχεται ὡς Θεὸς δικαστὴς καί τιμωρὸς τοῦ ἀπο-στάτου καί ἀρνησιθέου ἀνθρώπου, ἀλλ' ὡς Θεὸς τῆς ἀγάπης, τοῦ ἐλέους καί τῆς καταλλαγῆς.

Ὁ Χριστός, ἀδελφοί μου, «ἀεὶ γεννᾶται» μυστικῶς μέσα στίς καρ-διές τῶν «ταπεινῶν τῇ καρδίᾳ» ἀνθρώπων πού ζώντας μέσα στό θάμβος τοῦ μυστηρίου τῆς νέας Βηθλεέμ, τῆς ἁγίας δηλαδή Ἐκκλησίας μας, ἀγω-νίζονται νὰ ἔχουν στή ζωὴ τους τὸ ἡσυχαστικὸ φρόνημα τῶν ποιμένων, τὸν ἔνθεο ζῆλο καί τὴν ἁγία ὑπομονή τῶν Μάγων, τὴν θαυμαστή πίστη, τὴ στοργή καί τὴν ἐγκαρτέρηση τοῦ μνήστορος Ἰωσήφ, τὴν ἡλιόφωτη καθαρότητα καί τὴν τελεία ὑπακοή τῆς ἁγίας Παρθένου. Καί σήμερα ὁ Χριστός, ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ γενάρχης τῆς νέας κτίσεως, γεννᾶ-ται στίς καρδιές ὧσων δέν προσκύνησαν τὰ κάθε λογῆς εἰδωλα πού ὑψώνει ἡ ἀνθρώπινη παραφροσύνη καί ἀλλαζονία. Τὰ εἰδωλα, πού δημιουργοῦν καί ἀνακυ-κλώνουν κρίσεις καί περιπέτειες μέσα στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία. Καί σήμερα ὁ Χριστός γεννᾶται, μέσα στίς καρ-διές ἐκείνων πού ἀντιστέκονται σθεναρῶς στὴν εὐτέλεια, τὴν ἀποιεροποίηση τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, τὴν ἁμαρτία, τὴν ἐγωπαθῆ αὐτάρκεια, τὸ ψεῦδος, τὴν ἀδικία. Ἐκείνων πού δέν ἀκολούθησαν τὴν προκλητικὴ γοητεία καί λάμψη τοῦ παροδικοῦ, τοῦ κίβδη-λου, τοῦ ἁμαρτωλοῦ καί ἐφήμερου. Καί σήμερα ὁ Χριστός γεννᾶται στίς καρδιές ἐκείνων πού βαδίζουν ὅπως Ἐκεῖνος, ἡσυχά καί ταπεινά, πού ἐπιλέγουν νὰ ἀσφαλίσουν καί νὰ ἁγιασούν τὴν ζωὴ τους μέσα στὴν

φιλόστοργη ἀγκαλιά τῆς ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ὡς Σῶμα Χρι-στοῦ, ὡς θυσιαστική διακονία ἀγάπης, ἀγιασμοῦ καί σωτηρίας, μαρτυρεῖ καθημερινῶς μέσα σέ ἕνα κόσμο, ὅπου ὁ ἀντίθεος Ἡρώδης πάλιν μαίνε-ται κατά τοῦ Χριστοῦ, ὅτι «ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἐξ ὕψους ὁ Σωτήρ ἡμῶν». Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τήν ἀσφαλεστάτη ἐγγύηση πῶς δέν βρι-σκόμε-θα μόνοι σ' ἕνα κόσμο συγκρούσεων καί παθῶν, ὅ-που ὁ ἄν-θρωπος πο-ρεύεται χωρίς φῶς καί ἐλπίδα. Ὁ θεῖος Ἐμμανουήλ, εἶναι ἀνά-μεσά μας «ὡς ὁ πρωτότοκος ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς», μοιράζεται τήν ζωή μας, τίς ἀγωνίες καί τούς πόνους μας, μᾶς ἀγιάζει καί μᾶς σώζει. Μέσα στήν παγκόσμια πνευματική σύγχυση, τήν οἰκονομική κρίση, τήν ταραχή τῶν πολέμων, τήν ἀπειλή τῆς τρομοκρατίας, τήν γενικευμένη ἠθική καί πνευματική ἀκαταστασία, ἀκούγεται καί πάλιν ἐφέτος ἀπό τῶν ὁρέων τῆς Βηθλεέμ, ὡς ἀπό ἁμβωνος ὑψηλοῦ, ἡ ἀγγελολάλητος εἰρηνο-φόρος εἵδησις: «ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτήρ, ὅς ἔστιν Χριστός Κύριος». Ἡ ἀγία Μητέρα μας, Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μᾶς προσκαλεῖ νά γί-νουμε κοινωνοί καί συμμετοχοί μέ ὅλο τόν ὁρατό καί ἀόρατο κόσμο στήν υπέρτατη καί υπερκόσμια αὐτή χαρά καί εὐλογία. Ἔχοντες στραμμένα τά μάτια τῆς ψυ-χῆς μας πρὸς τήν ταπεινή φάτνη ὅπου ἀνεκλίθη δι' ἡμᾶς ἡ ἐνυπόστατη ἐλπίδα, ὁ θεῖος Ἰησοῦς, ἅς τόν παρακαλέσουμε θερμῶς νά ἐπισκεφθῇ τήν ζωή μας, νά μᾶς φωτίσει, νά μᾶς ἀγιάσει, νά μᾶς εἰρηνεύσει, νά μᾶς σώσει. Ἀμήν. Σᾶς εὐχομαι μέσα ἀπό τήν καρδιά μου εὐλογημένα καί ἅγια Χριστούγεννα.

Ἡ χάρις καί τό πλούσιον ἔλεος τοῦ δι' ἡμᾶς γεννηθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ εἴθε νά εἶναι πάντοτε μαζί μας. Ἀμήν”.